

حرکت همراهی کنند و این خواسته ها را در افکار عمومی و با بلندگوهایی که دارند به عنوان خواسته های زنان ایران مطرح نمایند و از کاندیداها بخواهند که خواسته های زنان را در برنامه خود بگنجانند.

اگر می خواهید عضوی از این حرکت باشید با ما تماس بگیرید:

«خواسته های زنان از رییس جمهوری آینده»

می توانید به ایمیل زیر، نامه بفرستید:

activistwomenforum@gmail.com

می توانید با شماره تلفن زیر تماس بگیرید:

۰۹۱۲۳۰۴۴۷۵۴

می توانید به آدرس زیر نامه بفرستید:

تهران - صندوق پستی: ۸۵۱ - ۱۴۳۳۵

می توانید برای آشنایی بیشتر با نظرات ما به سایت های زیر مراجعه کنید:

میدان زنان : www.meydaan.net

کانون زنان ایرانی : www.irwomen.info

مدرسه فمینیستی : www.femschool.info

تغییر برای برابری اصفهان: [/http://esfahan4equality.blogfa.com](http://esfahan4equality.blogfa.com)

کمپین یک میلیون امضا در قم: [/http://qom4equality.blogfa.com](http://qom4equality.blogfa.com)

سایت کمیسیون زنان دفتر تحکیم: [/http://www.tahkimwomen.org](http://www.tahkimwomen.org)

مجمع زنان اصلاح طلب: www.zanaan.com

مادران صلح: www.motherspeace.com

ما که هستیم؟

ما، گروهی از زنان و مردان ایرانی هستیم که در عرصه های مختلف صنفی، مطبوعاتی، سازمان های غیردولتی، احزاب و کمپین های مختلف، طی سالیان گذشته راه های گوناگونی را برای تحقق خواسته ها و مطالبات زنان پیموده ایم. امروز مصمم شده ایم، به منظور ارائه بخشی از مطالبات زنان سرزمین مان، با بهره گیری از فضای انتخاباتی، گردهم بیاییم و درخواست های بخشی از جامعه زنان ایران را به این طریق یکپارچه و یک صدا سازیم، تا شاید از برکت این هم صدایی و اتحاد بتوانیم بر مسئولان کشور تاثیر گذاریم. هدف ما طرح درخواست های بخشی از زنان کشورمان با کاندیداها ریاست جمهوری است که چنانچه از سوی رئیس جمهوری آینده پیگیری شود می تواند به تدریج به تغییر وضعیت نابسامان زنان کمک کند.

دو خواسته های اصلی ما از کاندیداهای ریاست جمهوری:

۱- پیگیری مجدانه پیوستن ایران به «کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان» لایحه «پیوستن دولت ایران به کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان» ۸ سال پیش توسط دولت وقت به مجلس شورای اسلامی ارائه شده است، اما پس از آن که این لایحه در مجلس ششم به تصویب رسید، شورای نگهبان آن را رد کرد، در نتیجه، مجلس این لایحه را برای تصمیم گیری به مجمع تشخیص مصلحت نظام که رئیس جمهور هم یکی از اعضای آن است ارجاع داد. از این رو از رئیس جمهور آینده می خواهیم با احترام به اصل برابری، عدم تبعیض و به منظور استقرار عدالت جنسیتی، پیوستن ایران به کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان را در صدر اولویت های خود قرار دهد.

۲- تلاش در جهت رفع قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و به ویژه بازنگری در اصل ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۱۱۵ قانون اساسی، به منظور گنجاندن اصل برابری جنسیتی بدون قید و شرط.

هرچند که تغییر در قوانین تبعیض آمیز برعهده ریاست جمهوری نیست، اما می دانیم که اگر هیئت دولت آینده، به برابری زنان کشور پایبند باشد و آن را از وظایف و تعهدات خود به مردم بداند می تواند با امکانات و مجموعه ظرفیت های خود در جهت رفع تبعیض های قانونی علیه زنان اقدامات بسیار موثری انجام دهد و برای آن که مردم و مجلس نیز بتوانند در جهت تغییر قوانین مدنی و جزایی تلاش کنند، ابتدا باید قانون اساسی با گنجاندن «اصل برابری جنسیتی بدون قید و شرط» این امکان را فراهم سازد.

اصلاح این مواد از قانون اساسی وجود دارد؟ در این زمینه چه اقدامات دیگری خواهید کرد؟

۴- اگر در مجمع تشخیص مصلحت، لایحه پیوستن ایران به کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان، همچنان بلا تکلیف رها شود آیا شما حاضر هستید که مجمع تشخیص مصلحت را برای پیوستن به این کنوانسیون مورد پرسش قرار بدهید؟

۵- برای گسترش اشتغال زنان چه برنامه هایی دارید؟

۶- وزیر آموزش عالی که برای کابینه خود در نظر گرفته اید چه کسی است و آیا او با لغو کامل بومی گزینی جنسیتی و سهمیه بندی جنسیتی در دانشگاه ها موافق است و تعهد داده است که این کار را انجام بدهد؟

۷- اکنون بسیاری از دختران ساکن در مناطق محروم کشور، به دلیل کمبود امکانات، از تحصیل محروم هستند، چه برنامه ای برای گسترش مدارس دخترانه در مناطق محروم و گشایش مدارس حرفه ای برای آنان دارید؟

۸- آیا در نظر دارید که تیم ویژه ای برای لابی با مراکز مختلف قانون گذاری در کشور ایجاد کنید تا وظیفه این تیم لابی با این مراکز قانون گذاری با هدف تبعیض زدایی از قوانین موجود در کشور باشد؟

۹- چرا همسران و یا دختران تان در سخنرانی های انتخاباتی شما حضور ندارند، آیا به این طریق خانه نشینی زنان را تبلیغ نمی کنید؟

- می توانید اگر امکان مذاکره و لابی با کاندیدها و یا با افراد خانواده و نزدیکان آنان، برایتان مهیا است از آنها بخواهید که این خواسته ها را در برنامه های خود اعلام کنند.

- می توانید به سراغ افراد معتبر و پرآوازه کشورمان یعنی کسانی که در میان مردم تاثیر گذارند بروید و این تراکت را به آن ها بدهید و از آنان بخواهید که در این

می توانید در پیامک های خود این پیام را برای تلفن های ستاد انتخاباتی یا سخنگویان کاندیداها بفرستید:

من به عنوان یک شهروند ایرانی از شما کاندیدای ریاست جمهوری دو درخواست دارم:

۱ - پیوستن به کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان

۲ - بازنگری در اصل ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۱۱۵ قانون اساسی، به منظور گنجاندن اصل برابری جنسیتی بدون قید و شرط..

این دو تقاضا را در اولویت برنامه های خود قرار دهید و رسماً در سخنرانی ها و برنامه های تلویزیونی خود این دو خواسته را به عنوان برنامه های آینده خود در صورت رئیس جمهور شدن، اعلام کنید.

- می توانید در نطق های کاندیداها حضور پیدا کنید و از آن ها وقت بگیرید و این خواسته ها را با صراحت مطرح کنید و خواستار آن باشید که کاندیداها در مقابل آن موضع خود را اعلام کنند. و یا در جلسات سخنرانی های کاندیداها سئوالات زیر را از آن ها پرسید:

۱ - در بسیاری از کشورها وزرای کار، فرهنگ، بهداشت، آموزش و پرورش، زنان هستند زیرا در این جوامع می دانند که زنان از پس این وزارتخانه ها بهتر برمی آیند حال شما پنج تن از وزرای زنی که در نظر دارید در کابینه تان باشد از کدام وزارتخانه هاست و نام شان چیست؟

۲ - چگونه می خواهید قانون اساسی را به نفع زنان تغییر بدهید؟

۳ - فکر می کنید اگر تقاضای بازنگری و اصلاح اصولی از قانون اساسی (اصول ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۱۱۵) را رسماً و در مطبوعات از رهبری بخواهید، آیا امکان تغییر و

نگاهی به «کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان»

* کنوانسیون بین المللی رفع هرگونه تبعیض علیه زنان، یک پیمان نامه جهانی است که دولت ها را موظف می کند حقوق زنان را رعایت کنند. براساس این پیمان نامه، زن نیز به عنوان یک انسان، حق برخورداری از حقوق و فرصت های برابر را به مانند مردان دارد و هیچ شخص، سازمان یا دولتی حق ندارد زن را به خاطر زن بودن از امتیاز یا حقی محروم یا محدود کند. این اصل در همه زمینه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و مدنی باید رعایت شود.

* تا به حال، ۱۸۵ کشور جهان که ۴۴ کشور اسلامی نیز در میان آنها هستند، عضو این پیمان نامه شده اند. دولت ایران، ۸ سال پیش با پیوستن به کنوانسیون موافقت کرد و مجلس نیز آن را تصویب کرد اما به خاطر مخالفت شورای نگهبان، تصمیم گیری درباره این کنوانسیون به مجمع تشخیص مصلحت نظام سپرده شد. اگر ایران به این کنوانسیون بپیوندد، قانون اساسی و قوانین عادی باید به نفع حقوق زنان اصلاح شود و همه قوانین نابرابر و حتی عادات، تعصب ها و سنت های ضد زن به تدریج تغییر کنند. همچنین دولت، بخش خصوصی و اشخاص حق ندارند اقدامی انجام دهند که تبعیض علیه زنان به حساب آید یا تصورات و تعصب های غلطی که زنها را ضعیف، جنس دوم و پایین تر از مردان می داند و ویژگی های شخصیتی، کارها و توانایی ها را زنانه - مردانه می کند، تقویت شود.

* طبق پیمان نامه، زنان باید بتوانند در کلیه انتخابات و همه پرسه ها، چه به عنوان رای دهنده و چه به عنوان کاندیدا شرکت کنند و دولت ها باید زنان را بدون هیچگونه تبعیض و در شرایط مساوی با مردان، در مدیریت کشور، یعنی در تمامی

ادارات، مجامع و سازمان های دولتی، چه در داخل و چه خارج از کشور دخالت دهند. همچنین حق شرکت در انجمن ها و سازمان های غیردولتی برای زنان در نظر گرفته شده است.

* طبق اصل برخورداری زنان و مردان از حقوق و امکانات آموزشی مساوی، شرایط دختران و پسران برای دستیابی به آموزش های فنی و حرفه ای در شهرها و روستاها باید یکی باشد. دختران و پسران باید برنامه درسی یکسان، امتحانات یکسان، معلمان و امکانات تحصیلی یکسان و فرصت های برابر برای گرفتن امکانات و بورس های تحصیلی داشته باشند. این اصل، شامل کلیه شرایط ادامه تحصیل در دانشگاه ها و امکانات سواد آموزی هم می شود.

* اگر دولت ایران عضو پیمان نامه شود باید برنامه هایی برای کم کردن میزان ترک تحصیل دختران اجرا کند.

* براساس پیمان نامه، حق اشتغال به کار، حق تمامی افراد بشر از جمله زنان است. بنابراین زنان حق دارند از فرصت های شغلی برابر با مردان برخوردار باشند، هر شغلی را که به آن علاقه دارند، آزادانه انتخاب کنند و بتوانند پیشرفت و امنیت شغلی داشته باشند. زنها حق دارند از دستمزد و مزایای برابر با مردان در شغل های یکسان با آنان برخوردار باشند و کارفرمایان حق ندارند زنان را از حق عائله مندی و سایر مزایا محروم کنند. زنان حق استفاده از بیمه های اجتماعی به ویژه در دوران پیری و از کارافتادگی و نیز حق استفاده از مرخصی استحقاقی و نیز مرخصی زایمان را با بازگشت به همان شغل قبلی پیش از مرخصی دارند.

* کارفرمایان حق ندارند زنی را به دلیل ازدواج، بارداری یا استفاده از مرخصی زایمان اخراج کنند یا حق آنها را برای باردار شدن و نیز بهداشت و ایمنی در محیط کار، از میان ببرند. به همین دلیل، لازم است حمایت های خاصی برای زنان بارداری که به مشاغل زیان آور اشتغال دارند انجام شود.

- می توانید با بخش گفتگوی مردم در صفحات روزنامه ها تماس بگیرید و این خواسته ها را برای آگاهی مسئولان و مردم و کاندیداها از طریق روزنامه ها اعلام کنید. برای نمونه با تماس با:

روزنامه مردمسالاری ۴۴۰۰۸۱۲۵

اطلاعات ۲۹۹۹۹

سیاست روز ۸۸۰۰۶۶۷۷

روزنامه اعتماد ۲۲۸۶۴۷۶۱-۲۲۸۶۸۴۱۸

روزنامه اعتماد ملی ۸۸۳۲۱۷۷۵

روزنامه جام جم ۲۲۲۶۲۱۴۲

روزنامه کیهان ۳۳۹۱۶۵۴۶

روزنامه جمهوری اسلامی ۷۷۶۴۴۴۱۷

روزنامه ایران ۸۸۷۶۹۰۷۵

روزنامه رسالت ۸۸۹۰۱۹۶۹

آفتاب ۶۶۴۹۵۸۳۲

- می توانید با صدا و سیما تماس بگیرید و بخواهید در برنامه هایی که با کاندیداها ریاست جمهوری در تلویزیون دارند این خواسته ها را با آنان در میان بگذارند و از آنان بخواهند نظرشان را اعلام کنند. از طریق تلفن و یا ارسال ایمیل و یا پیامک:

تلفن مستقیم صدا و سیما ۲۲۰۵۸۰۰۸

آدرس ای میل prsima@irib.ir

چه کمکی می‌توانید بکنید؟

- می‌توانید از همین جزوه «مشروح مطالبات زنان» کپی تهیه بفرمایید و به هر جا می‌روید این جزوه و تراکت را بین مردم توزیع کنید، از جمله بین افراد فامیل، دوستان آشنایان، مهمانی‌ها، مجالس عروسی، جشن تولد، همسایه‌ها، در محیط شغلی خود، آرایشگاه‌ها، سالن‌های ورزشی، آموزشگاه‌ها، موسسات، مطب پزشکان و...

- می‌توانید به نزدیک‌ترین ستاد انتخاباتی مراجعه کنید و با مسئولان این ستادها در مورد این دو درخواست صحبت کنید و از آنان بخواهید که آن را با کاندیداها در میان بگذارند. تلفن برخی از ستادها ی انتخاباتی کاندیداها به شرح زیر است (به غیر از زنان کاندید مانند اعظم طالقانی و منیره نوبخت):

- میرحسین موسوی

تلفن سخنگوی ستاد، آقای بهزادیان نژاد: ۸۸۹۲۴۶۰۶

کمیته زنان، خانم مافی: ۸۸۹۲۴۶۱۵

- مهدی کروبی:

روابط عمومی: ۸۸۳۷۳۳۰۵

فاکس: ۸۸۳۷۳۳۰۳

آقای گرامی مقدم: ۰۹۱۲۲۱۸۵۹۱۸

- محمود احمدی نژاد

دفتر ارتباطات مردمی رییس جمهوری: ۶۱۳۳

DR-AHMADINEJAD@PRESIDENT.IR

_ قاسم شعله سعدی

۸۸۳۰۲۱۸۱

- اکبر اعلمی

۰۹۳۷۳۳۳۰۸۴۰، ۰۹۱۴۹۹۷۴۶۵۱

* زنان باید از حقوق و امتیازهای برابر با مردان برای استفاده از وام‌های بانکی و سایر تسهیلات دولتی برخوردار شوند. آنها حق شرکت در فعالیت‌های تفریحی، ورزشی و فرهنگی را دارند و دولت‌ها باید امکانات لازم برای ورزش زنان را فراهم کنند.

* اگر ایران عضو پیمان نامه شود، دولت موظف می‌شود امکانات لازم برای مراقبت‌های بهداشتی از زنان، دسترسی آنان به خدمات بهداشتی از جمله وسایل پیشگیری از بارداری و نیز خدمات لازم در رابطه با بارداری، زایمان و دوران پس از زایمان و شیردهی به زنان را در شهرها، روستاها و مناطق محروم ارائه کند.

* براساس این پیمان نامه دولت‌ها وظیفه دارند از روسپی‌گری و بهره‌برداری جنسی از زنان و قاچاق آنها به کشورهای دیگر، جلوگیری کنند.

* پیمان نامه، بخش ویژه‌ای را برای زنان روستایی که معمولاً ارزش اقتصادی کار آنها به حساب نمی‌آید در نظر گرفته است. بر این اساس، زنان روستایی حق دارند ضمن بهره‌مندی از مسکن مناسب، آب، برق و جاده، گروهها و تعاونی‌های خودیاری ایجاد کنند، از وام‌ها و اعتبارات کشاورزی و استفاده از زمین به طور برابر استفاده کنند، به امکانات بهداشتی کافی دسترسی داشته باشند، آموزش‌های سوادآموزی و فنی و حرفه‌ای ببینند و برابر با مردان، در همه برنامه‌های توسعه‌ای روستا دخالت داده شوند.

* اگر ایران عضو پیمان نامه شود، باید قوانین مدنی را به گونه‌ای اصلاح کند که زنان و مردان از حقوق برابر برخوردار باشند، زنان بتوانند مسکن خود را آزادانه انتخاب کنند، حق یکسان با مردان برای انتخاب همسر، ورود به ازدواج با رضایت کامل و حقوق و مسئولیت‌های یکسان در دوران زناشویی، تصمیم‌گیری برای تعداد فرزندان و فاصله زمانی بارداری و نیز به هنگام جدایی از همسر خود در اختیار داشته باشند.

* طبق این پیمان نامه، مادر شدن وظیفه ای است که زن برای تداوم زندگی جامعه بر عهده می گیرد و زن و مرد به طور مشترک مسئول بزرگ کردن و پرورش فرزندان خود هستند. به همین دلیل دولت و جامعه، ضمن احترام به این وظیفه باید امکاناتی از قبیل مهدکودک برای مادران فراهم آورد تا بتوانند در کنار نقش اجتماعی خود، وظیفه مادری را نیز انجام دهند.

* طبق پیمان نامه، زن و مرد باید از حقوق فردی یکسان، حق آزادانه انتخاب شغل، حق مالکیت و سرپرستی اموال خود برخوردار باشد. پدر و مادر باید حقوق و مسئولیت های یکسان نسبت به سرپرستی (حضانت و قیمومت) فرزندان خود، چه در هنگام زناشویی و چه بعد از جدایی داشته باشند؛ هرچند در این مورد، اولویت با وضعیتی است که به نفع کودکان باشد. نامزدی و ازدواج کودکان، غیرقانونی است و همه ازدواج ها باید در دفاتر رسمی ثبت شوند.

* اگر دولت ایران عضو پیمان نامه شود، باید به زنان ایرانی حق دهد که در صورت ازدواج با مرد خارجی، یا تغییر تابعیت شوهرش در طول دوران ازدواج، ایرانی بودن خود را تا زمانی که بخواهد حفظ کند و بتواند برای فرزندانش، شناسنامه ایرانی بگیرد.

چرا خواستار پیوستن به «کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان» هستیم؟

هموطن گرامی، شاید شما اولین بار است که نام «کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان» را می شنوید ولی سال ها تلاش در جهت بهبود شرایط زنان به ما ثابت کرد که اگر دولت ایران به این کنوانسیون بپیوندد، ما زنان امکان می یابیم درخواست های خود را برای دسترسی برابر به امکانات بهداشتی، آموزشی و ایجاد شغل، دستمزد عادلانه، و برداشتن موانع از سر راه ایجاد اشتغال زنان با تکیه

_ ایجاد مراکز مشاوره، درمان و اسکان زنان و دختران آسیب دیده و در معرض خودکشی، تحت نظارت سازمان های غیردولتی که در این زمینه فعال هستند.

_ صدور مجوز ایجاد خانه های امن برای زنان خشونت دیده متاهل و مجرد به وسیله سازمان های غیر دولتی زنان و حمایت مالی از آنها.

_ فرهنگ سازی و آموزش مردان جهت مبارزه با کلیشه های نابرابر جنسیتی مولد خشونت های خانگی و اجتماعی.

_ اولویت دادن به اشتغال زنان سرپرست خانوار در برنامه ریزی های بازار کار.
_ حذف گزینش های عقیدتی و تبعیض جنسیتی در موسسات دولتی چه به هنگام استخدام چه پس از آن.
_ حمایت از همه زنان شاغل در مشاغل سخت نظیر اشتغال در بیمارستان ها، کارگاه های صنعتی و مزارع
_ ارائه لایحه پیش بینی مجازات برای سوءاستفاده جنسی از زنان در محیط کار.
_ ارائه لایحه پیش بینی مجازات کارفرمایانی که ازدواج نکردن یا باردار نشدن را شرط استخدام زنان قرار می دهند.
_ حذف جداسازی های جنسیتی و سلسله مراتب شغلی در فضاهای عمومی محیط کار که به تبعیض، تحقیر و حاشیه ای شدن زنان و مشاغل رده های پائین در محیط کار منجر می شود.
_ ایجاد تسهیلات ویژه برای زنان در پرداخت وام خوداشتغالی، تامین وسائل تولید و وام تعمیرات و ساخت مغازه و کارگاه و تعاونی های تولید زنان در روستاها.
_ ممنوعیت اخراج به دلیل بارداری یا مرخصی زایمان و تبعیض در اخراج بر اساس وضعیت زناشویی و اعمال مجازات های قانونی.

د. تامین اجتماعی

- ایجاد مراکز عمومی و دولتی رایگان نگهداری از کودکان و نظارت مردمی بر کیفیت آنها.
- ایجاد مراکز دولتی رایگان برای نگه داری از سالخوردگان و معلولان.

۳. رفع خشونت علیه زنان در جامعه و خانواده

_ انحلال کلیه نهادهایی که بر نحوه پوشش مردم نظارت می کنند .
_ ارائه لایحه مجازات خشونت علیه زنان در خانواده، جامعه و محیط های کار و نیز لایحه مجازات خشونت علیه کودکان به ویژه دختر بچه ها.

بر این کنوانسیون پیگیری کنیم. زیرا اگر دولت ایران به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان بپیوندد، در واقع به جامعه بین المللی تعهد می دهد که در جهت لغو قوانین تبعیض آمیز گام بردارد و موظف می شود گزارش بهبود شرایط زنان کشور را سالانه ارائه دهد. پیوستن ایران به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان و تغییر برخی از مواد قانون اساسی موجب بهبود ناگهانی و سریع شرایط زنان نخواهد شد، اما این کار سبب خواهد شد که این مسیر هرچه آسان تر طی شود. هموطن گرامی، ممکن است درخواست های ما در ظاهر به زندگی روزمره شما مستقیماً ربط نداشته باشد، اما تجربه سال ها تلاش و خواننده ها و شنیده های ما نشان می دهد که در هر کشوری که دولت اش به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان پیوسته است، میزان اشتغال زنان سالیانه افزایش یافته، و امکانات آموزشی و بهداشتی زنان هر سال نسبت به سال قبل، بهبود یافته است. دلیل این تغییر آن است که دولت ها موظف می شوند که پس از پیوستن به این کنوانسیون، برنامه هایی در جهت بهبود شرایط زنان انجام دهند.

کدام اصول از قانون اساسی باید تغییر کند؟

اصل ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۱۱۵ قانون اساسی، اصولی هستند که ما در این مرحله خواستار تغییر و اصلاح آن هستیم و خواهان آنیم که اصل برابری جنسیتی بدون قید شرط، به رسمیت شناختن کلیه حقوق مبتنی بر نقش های اجتماعی و فردی زنان، مشارکت بی قید و شرط زنان و مردان اعم از هر قوم و مذهب در قانون اساسی به رسمیت شناخته شود و زنان بتوانند بدون هیچ تبعیضی عهده دار مناصب و مسئولیت های حکومتی باشند. در زیر می توانید اصولی از قانون اساسی را که خواستار تغییر آن هستیم بخوانید:

اصل ۱۹- مردم ایران از هر قوم و قبیله که باشند از حقوق مساوی برخوردارند و رنگ، نژاد، زبان و مانند اینها سبب امتیاز نخواهد بود.

اصل ۲۰- همه افراد ملت اعم از زن و مرد یکسان در حمایت قانون قرار دارند و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلام برخوردارند.

اصل ۲۱- دولت موظف است حقوق زن را در تمام جهات با رعایت موازین اسلامی تضمین نماید و امور زیر را انجام دهد:

۱- ایجاد زمینه های مساعد برای رشد شخصیت زن و احیا حقوق مادی و معنوی او.

۲- حمایت مادران، به خصوص در دوران بارداری و حضانت فرزندان، و حمایت از کودکان بی سرپرست.

۳- ایجاد دادگاه صالح برای حفظ کیان و بقای خانواده.

۴- ایجاد بیمه خاص بیوگان و زنان سالخورده و بی سرپرست.

۵- اعطای قیمومت فرزندان به مادران شایسته در جهت غبطه آنها در صورت نبودن ولی شرعی.

اصل ۱۱۵- رییس جمهور باید از میان رجال مذهبی و سیاسی که واجد شرایط زیر باشند انتخاب گردد: ایرانی الاصل، تابع ایران، مدیر و مدبر، دارای حسن سابقه

_ فراهم کردن امکانات مشابه جهت دستیابی به برنامه های مربوط به ادامه تحصیلات، از جمله برنامه های عملی سوادآموزی بزرگسالان به ویژه برنامه هایی که با هدف کاهش هرچه سریع تر شکاف آموزشی موجود بین زنان و مردان تدوین یافته اند.

_ کاهش درصد دانش آموزان دختر که ترک تحصیل می کنند و تنظیم برنامه هایی برای دختران و زنانی که ترک تحصیل زودرس داشته اند.

_ ایجاد امکانات یکسان برای شرکت فعال زنان در ورزش و تربیت بدنی.

_ دسترسی به اطلاعات آموزشی مشخص که سلامتی و تندرستی خانواده را تضمین می نمایند، از جمله اطلاعات و راهنمایی در مورد تنظیم خانواده.

ب - ارتقاء بهداشت و درمان زنان:

- فراهم کردن رایگان وسایل پیشگیری از بارداری و تنظیم خانواده.

- فراهم کردن دسترسی رایگان زنان (در اقشار پایین جامعه) برای سقط جنین در موارد بارداری های ناخواسته و مخاطره آمیز.

- بیمه رایگان زنان سرپرست خانوار و زنان خانه دار در اقشار پایین جامعه.

_ بیمه درمانی زنان سالخورده و فاقد دستمزد.

_ گسترش امکانات درمانی برای بیماری های خاص زنان.

- برخورداری زنان شاغل از برنامه های بهداشتی و ورزشی رایگان در زمان های کار، بی آنکه از حقوق و مزایای آنها کسر شود.

- گسترش فضاها و امکانات ورزشی رایگان و ارزان و در دسترس زنان در همه مناطق، به خصوص در مناطق محروم.

ج - فرصت های اشتغال برابر برای زنان:

- تدوین بودجه با حضور کارشناسان امور جنسیت.

_ گسترش مراکز آموزش فنی و حرفه ای زنان به ویژه در مناطق محروم.

_ ایجاد رشته های جدید متناسب با بازار کار برای زنان با مشاوره کارآفرینان زن.

_ رفع تبعیض در حوزه های هنری، از زنان هنرمند و ایجاد فرصت های برابر با مردان هنرمند.

- ایجاد کمیته های حقیقت یاب برای پیگیری پرونده های متهمان سیاسی جنبش زنان، زنان قربانی قتل های ناموسی و جرایم جنسی.

۲. توسعه فرصت های بهداشتی، آموزشی و شغلی برابر و تامین اجتماعی

الف - ارتقاء آموزش زنان

_ گسترش مدارس به ویژه مدارس راهنمایی و دبیرستان در روستاها و مناطق محروم کشور.

_ لغو سیاست های آموزش عالی در مورد سهمیه بندی جنسیتی و بومی گزینی در آزمون ورودی دانشگاه ها.

_ تامین تضمین شده امنیت و حرمت زنان، با طرح و اجرای آیین نامه های رفع خشونت علیه زنان در محیط های آموزشی.

_ از بین بردن هرگونه مفهوم کلیشه ای از نقش زنان و مردان در کلیه سطوح و در اشکال مختلف آموزشی از طریق انواع روش های آموزشی که نیل به این هدف را ممکن می سازد و به ویژه از طریق تجدیدنظر در کتب درسی و برنامه های آموزشی مدارس.

_ ایجاد شرایط یکسان در زمینه آموزش های فنی و حرفه ای، و برای دسترسی به آموزش و دریافت دانشنامه در انواع مختلف مؤسسات آموزشی در مناطق شهری و روستایی، و تضمین این تساوی در آموزش پیش مدرسه ای، آموزش عمومی، فنی و حرفه ای و آموزش عالی فنی و نیز دوره های حرفه ای مختلف.

_ فراهم آوردن دسترسی به برنامه درسی یکسان، امتحانات یکسان، معلمین دارای مهارت ها و صلاحیت های هم طراز و محل ها و امکانات آموزشی با کیفیت برابر.

_ ایجاد فرصت های یکسان جهت بهره مندی از بورس ها و سایر مزایای تحصیلی.

و امانت و تقوی، مومن و معتقد به مبانی جمهوری اسلامی ایران و مذهب رسمی کشور.

اما چرا بازنگری و اصلاح موادی از قانون اساسی؟

تبعیض های حقوقی علیه زنان در قوانین، ناشی از تعریف قانون اساسی از زن است. قانون اساسی ۳۰ سال پیش توسط مردان تصویب شده و ما زنان در تدوین آن نقشی نداشته ایم. قانون اساسی فعلی، مانع بسیار بزرگی در راه هرگونه تغییر قوانین تبعیض آمیز است و چگونگی تغییر و تحول قوانین مدنی که در قانون اساسی پیش بینی شده، بسیار ناکارآمد، جدا از اراده آزاد شهروندان و در محدوده اختیارات نهادهای انتصابی است.

همانطور که پیشتر آمد در اصل نوزدهم قانون اساسی رفع تبعیض جنسیتی به رسمیت شناخته نشده است، از سوی دیگر در اصل بیستم قانون اساسی نیز نوشته شده که «تساوی افراد اعم از زن و مرد» در «حمایت قانون» یکسان هستند، درحالی که این جمله الزاما به معنای حقوق یکسان داشتن یعنی برابری میان زنان و مردان نیست. در اصل بیست و یکم نیز دولت موظف شده برای استیفای حقوق زن در پنج محور اقداماتی انجام دهد، چهار مورد آن صرفا ناظر به حقوق زن در خانواده یعنی ایفای نقش مادری و همسری اوست و در یک مورد دیگر هم که اشاره به «ایجاد زمینه های مساعد برای رشد شخصیت زن و احیای حقوق مادی و معنوی» شده است جملات قانون، متاسفانه بسیار کلی و مبهم است و روش تحقق آن هم مشخص نیست. بازنگری در این اصول در قانون اساسی به ما زنان کمک خواهد کرد که بتوانیم درخواست های خود را مبنی بر تغییر قوانین تبعیض آمیز موجود از مجلس و دیگر مراجع قانونگذاری، بدون ایجاد مانع قانون اساسی، مطرح سازیم.

مشروح خواسته های زنان در ایران چیست؟

زنان ایرانی مطالبات و خواسته های بی شماری دارند که در کمپین ها، احزاب و رسانه ها بارها اعلام کرده اند اما در خواسته های تشریحی زیر، تنها به طرح مطالباتی پرداخته شده که اولویت های نخست زنان با توجه به توان قوه مجریه و با در نظر گرفتن شرایط فعلی کشور است.

خواسته های مشروح در سه محور تقسیم شده، یعنی:

- * حقوق شهروندی و مدنی برابر و تامین آزادی های اساسی
- * امکانات بهداشتی، آموزشی و شغلی برابر و تامین اجتماعی
- * رفع خشونت علیه زنان در جامعه و خانواده

۱- حقوق شهروندی و مدنی برابر و تامین آزادی های اساسی

الف- بازنگری و اصلاح کلیه قوانین تبعیض آمیز در قانون اساسی، قوانین مدنی و قانون جزا

- پی گیری الحاق ایران به کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان بدون قید و شرط در مجمع تشخیص مصلحت نظام طی سه ماهه اول ریاست جمهوری.

- درخواست کتبی و رسمی به نمایندگی از طرف مردم، از «رهبری» برای صدور حکم و دستور بازنگری و اصلاح مواد ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۱۱۵ قانون اساسی.

- ارائه لایحه ای برای حذف قوانین تبعیض آمیز در قوانین خانواده. لایحه ای که در آن حق حضانت و ولایت مادران بر فرزندان شان به رسمیت شناخته شود، ارث زنان و مردان برابر باشد، در آن از چندهمسری مردان جلوگیری به عمل آید و تک همسری به رسمیت شناخته شود و....

- ارائه لایحه ای برای حذف تبعیض های جنسیتی موجود در قوانین مجازات. لایحه ای که در آن دختر ۹ ساله را مانند بزرگسالان مجازات نکند، قتل های ناموسی با پشتوانه های قانونی حمایت نشود و...

ب- ایجاد فرصت های برابر برای زنان در ساختار مدیریت جامعه و تامین آزادی های اساسی:

- ارائه لایحه ای به مجلس با هدف برخورداری زنان از حداقل سی درصد از نمایندگی نهادهای تصمیم گیری از جمله مجلس شورای اسلامی، شوراهای شهر، هیئت دولت، و اعمال سهمیه برای حضور زنان در مدیریت های کلان همچون وزارت، سفارت و...

- ایجاد یک پست «مشاور امور زنان» از میان گروه های اجتماعی مختلف در همه وزارتخانه ها به منظور نظارت بر هرگونه تصمیم گیری در مورد زنان. این «مشاوران» باید با برگزاری انتخابات از میان گروه های اجتماعی مربوطه انتخاب شوند.

- ارائه آیین نامه هایی در کلیه مکان های شغلی به منظور رفع موانع قانونی و عرفی در محیط های شغلی برای ارتقاء زنان در مدیریت ها.

- تدوین آیین نامه های رسمی برای تشکیل آزادانه سازمان های غیردولتی زنان (و بدون مجوزهای عقیدتی) و جلوگیری از اعلام انحلال آنها مگر با توسل به نظر هیئت منصفه و رای قطعی دادگاه صالح

- رفع تبعیض جنسیتی در همه زمینه ها از جمله در زمینه ارتقاء رتبه و اعزام به ماموریت های خارج از شهر یا کشور در ادارات دولتی و شرکتهای خصوصی

- آزادی و ایجاد تسهیلات ویژه برای انتشار نشریات و کتاب های مربوط به زنان.

- آزادی فعالیت سایت ها و وبلاگ های زنان و برداشتن مانع «فیلترینگ» برای سایت ها و وبلاگ های اجتماعی و فرهنگی زنان.